

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Mártzius' 22-dikén, 1825.

Török Birodalom.

A' Görög Országi Tudósításoknak folytatása, a' mellyek Jan. 22-dik Januáriusig terjednek:

Az Anatólikoban öszszegyülekezett Nyugot-Görögországi, 100 személyekből álló Gyűlés illy Nyilatkoztatást határozott mindjárt a' maga első ülésében a' Napoli-di-Romaniai Végrehajtó Direktoriumhoz: —,

„A' mi Nyugotra-fekvő tartományainknak, mellyek az ellenségnek megújított beütései által elpusztítottak, szomorú állapotja, és seregeinknek szükségeik, a' mellyek annyira jutottak, hogy nem csak semmi hó-pénzt, hanem még csak minden napi élelmet se' kapnak; továbbá a' Fél-szigeten eléfordult belső zenebonák indítottak bennünket ezen öszszegyülekezésre. A' mi ezen utolsó pontot illeti, mi ugyan ezen tekintetben minden határozásokat a' mi Régenseinkre bízunk; mindazonáltal kötelességünknek tartjuk kinyilatkoztatni, hogy mi mind azokat a' próbákat, mellyek a' mi Direktóriális Ország-lószékünk ellen tétetnek, akár kik legyenek is ezeknek gerjesztőjik, úgy nézünk, mint törvénytelen és megbüntettetést érdemlő cselekedeteket, és mi mindenkor készek leszünk arra, hogy Törvényes Előljáróinkat az ő akadályoztatójik ellen segítsük.“

Azután a' katonaság és némelly Tisztek ellen az ő sok féle tilalmas elvetemléseikért beérkezett panaszló irások vétettek elé, és részint a' Kormányozónak

részint egy Biztosságnak adattak által megvizsgálás végett.

Nagyon bajos volt a' Gyűlésnek azon utakat módokat meghatározni, hogy miként lehessen a' katonaság' tartására megkívántató summákat öszszeszerezni. Előbb a' határozatott-meg, hogy a' föld népe az ő ezen télen jászlon lévő marhájától bizonyos adót tartozzék fizetni, 's ezen adónak egy harmad részét mindjárt fizessele. Három kerületekre, úgy mint Zygóra, Vlochora és Apokuróra nézve a' határozatott, hogy mivel ezek eddig való adójokat se' fizették-le, ezt rajtok haladék nélkül erő által fel kell venni. Látván azonban a' Gyűlés, hogy ezen utak-módok a' pénz-gyűjtésre nem lehetnek igen sikeresek, az Anatólikóhoz öszszesereglett katonaság pedig már Dec. 27-dikétől fogva éppen semmi zsoldot nem kapott, továbbá, hogy a' Direktoriumtól legalább két hónapok alatt semmi segedelmet nem lehet várni, azért kétség kívül, hogy addig ahoz semmi idegen pénzszállítvány meg nem érkezik: erre nézve kéntelennek lenni szemlélte magát a' Gyűlés arra, hogy a' Catochiban és Neochoriban lévő Vámoknak jövedelmét 14 hónapokra elzalogosítsa. E' mellett valami Messolongiban találtató földeknek és épületeknek eladattatását is meghatározta.

Az után a' pártos de már bünös cselekedetét megbánt Zaimi Andrásnak a' Kormányozóhoz Maurokordatóhoz 's a' Nyugoti Görög Ország' öszszegyülekezett Elékelő embereihez 's Generálisaihoz intézett esdeklő írása, mellyet ő a'

tengeren egy hajórol dátált, olvastatott-fel. Ezen esdeklő írásnak kezdő szavai illy módon hangzanak: — „

„Atyafiak! Engem' halálíg üldöznek azon okra nézve, a' mellyekről a' Historia tehet részrehajlás nélkül való ítéletet. Karakteremet mindenek esmerik; a' Státus legnagyobb tiszteletet érdemlő emberei és Katonái valának mindenkori barátaim. Én tölletek most nem kívánok egyebet, hanem csak egy olly megállapodásra való bátorságos helyet, asylumot, hol azt a' szempillantatot elvárhassam, a' midőn egy részre nem hajló nemzeti gyűlés, melynek összehívattatását én kívánom, 's a' melynek ítélete alá magamat bízni kész vagyok, ügyemről a' maga ítéletét kimondja, 's a' t.“ — Ezen könyörgő írás alatt a' Nikita' neve is ott volt.

A' Gyűlés becsülettel és részvételnek nyilatkoztatásával felelt: azonban azt is egyenesen kimondotta sajnálkodással, hogy a' Tanács, minekutánna egyszer, mint feljebb említők, mind azokat, kik magokat az Országlószéknek ellene szegezték, büntetésre méltóknak lenni közönségesen kinyilatkoztatta, tehát már most legfeljebb is csak annyit tehet, hogy csak közbenjárásképpen veszi-fel a' Könyörgők' ügyét. Hogy, fog-e, és ha fog mikor fog nemzeti gyűlés tartatni, abból ezen magános Gyűlés még most semmit se' tud, 's a' Könyörgőket a' kik hazájokból elfutottak, csak olly feltétel alatt fogadhatja-be, hogy őket a' Direktóriumnak, mihelyest kívánni fogja, azonnal által adja, 's a' t.

Ezen Congressus, így nevezhetjük a' Jan. 5-dik napjáig folytatta a' maga' tanátskozásait, a' midőn Maurokordató kijelentette annak, a' mit addig senki nem tudott, hogy őtet a' Direktórium Napoli-di-Romaniában már az előtt néhány hónapokkal a' maga Fő Titoknokjává nevezte, hogy ezen hívatalt az ólta, hogy ő Nápoliban jelen nem lehe-

tett, egy Biztosság folytatta, a' melly három tagokból állott, kiknek neveik: Spaniolaki, Petala, és Doktor Mayer a' Görög Kronika nevű Ujságnak írója.

A' mondott napon illy megillető és rettentő pompával rekesztetett-be a' Congressus' tanátskozása. Az egész Gyűlés a' Szent Szűz' templomába menvén ott Trikupi Spiridon nevű Pap és Senátor prédikátziót tartott, és sok szép 's épületes intéseket tett, ezek lévén bérekesztő szavai: — „

„A' szegény semmivé tétetett nép nem zugolódik; ő még azt se' kívánja, hogy a' Török emberek, hanem csak a' Török-bánás-módok töröltessenek-el, 's hogy az igazság tétetődjék a' Thronusra.“ — Ezen szavakat alig hogy kimondta a' Pap, 's azokra egyszeriben olly rettentő földingás következett, melly miatt a' templom nagyon megrázkódott, 's a' Pap ezzel semmit nem gondolván a' beszédhez ismét hozzá fogott 's e'-képpen kiáltott: — „

„Az Isten bosszankodik ellenünk! Reszkessetek Istentelenek és Igasságtalanok!“ — Ekkor az egész gyülekezet kiszaladott a' templomból, 's ezzel a' Congressus elvégződött.

Azon Görög vezérek, kik a' magok hazájokban a' polgárok között való hadakozást gerjesztették vala, 's a' kik most imitt amott megvettette a' hazán kívül lappanganak, Maurokordatónak is legnagyobb ellenségei voltak, kiktől ő e'-képpen megmenekedvén, már most ismét kiállott a' közönség' elejébe a' közös ügy mellett való tusakodásra. Jan. 17-dikén nagy pompával vissza tért Missolongiból Nápoliba. Senátor Trikupi és Generális Vlachopulo egy fegyveres sereggel kísérték-el oda.

Lengyel Ország.

Az Orosz Császárnak mint Lengyel Királynak néhány Rendeléseit hirdették-ki

a' Márcz. 4-dikén költ Warschoui Újságban, mellyek mind a' nem soká kinyitató Lengyel Diétának összehívattatását illetik.

Az első Rendelés által Május' 13-dikára hívattnak össze az Ország' és Közönségek' követei, de úgy, hogy 7 nappal előre megjelenjenek, hogy a' Senátorok előtt Válosztatásoknak törvényességét megmutassák.

A' második Rendelésben így szoll a' Császár: — „

„Senátorok, Ország' Követei, Közönségek' küldöttjei!

„Mostanig már két Diéták hívattnak össze. Az első, 1818-ban, egyesség és békességes indulat által kormányoztatván, bölts törvényeinknek és nemzeti intézeteinknek segedelmekkel a' haza' legsürgetőbb szükségéről tett.

„A' második Diéta, a' melly 1820-ban tartatott, a' becses időt üres czivakodásokkal vesztegetvén-el, alig hagyta csak nyomát is hátra munkájinak. Két illy egymással ellenkező történeteknek nem lehet reátok nézve haszon nélkül elveszni; melyre nézve mi azzal hízelkedünk magunknak, hogy ti valamint a' rosszülértett önn'szeretetnek csalfaságától úgy az egyenetlenkedés' szerencsétlen munkájitól is, távozkodni fogtok ezen-túl, 's a't.“

Egy harmadik Rendelés azt parancsolja, hogy a' Diétának Kinyitó 's Berekesztő ülései, valamint szintén azok is, mellyekben a' Királyi helybehagyás által meg erősítettett törvényjovallások kihirdettnek, ezen-túl is közönségesen tartassanak, de minden egyéb tanátskozások titkos ülésekben.

D é l i A m é r i k a.

Perú. — A' Londoni Kurír egy levelet adott-ki, a' melly December' 22-di-

kén indult Limából. Ezen levél szerént, Rowkroft urat, a' Perui Anglus Fő Konzult, az a' szerencsétlenség érte, hogy a' Callaói kikötőhelyből Lima felé menvén, útjában egy Insurgens katona strázsa, a' ki szélső vígyázaton állott, így kiáltott hozzá: Ki vagy? — melyre a' Konzul úr egy kevéssé késedelmezve felelvén, őtet a' katona agyon lötte.

Ugyan ezen Limai levél azt láttatik mutatni, hogy abból a' vég-határozású nagy verekedésből, melyről közlebbi Újságunkban a' 167-dik lapon emlékeztünk, csak ugyan lehetett valami. Először a' mondatik ezen levélben, hogy Limát az Insurgens armádának egy csapatja a' Bolívar személyes vezérlése alatt December' 7-dik napján elfoglalta. Másodszor azt erősíti ugyan ezen Dec. 22-dikén indult Limai levél, hogy a' Royalisták' armádája, háram napokig tartott verekedések által egészen semmivé tétetett, 's hogy ezen verekedések December' 7-dik, 8-dik és 9-dik napjain történtek, 's végre hogy ezen verekedések Huantánál történtek volna, a' hova Bolívar már még Aug. 22-dikén megérkezett volt. A' csatában a' Vice-Király La-Serna is megsebesedvén, elfogattatott, 's mind ezek után Canterak kapitulációra lépett, a' melybe Callaónak általadattatása is be volna foglaltatva. — Nagyon bajos ezen tudósítással megegyeztetni azt előbbent, mellyet mint Tiszti tudósítást kiadtak az Insurgensek, 's melyben a' mondatott, hogy Gen. Valdecz a' pártos Olanéta ellen Potosi mellett verekedik, most pedig a' Limai levélben az íratik, hogy Valdecz is fogságra esett a' Huantai verekedésben. Potosi Felső Peruban legalább is 100 mértföldnyire lehet Huantától. Hogyan jöhetett tehát a' sergivel Potosiból olly hamar Huantához? Erre még most bajos felelni. Majd megfelelő az idő.

Nagy Britannia.

Az esmeretes Irlandus Prokurátor O-Connell is tartott Londonban a' Catholikusok' gyűlésében egy beszédet Febr. 26-dikán, a' melly által sokaknak figyelmét nagyon magára vonta. E' volt az a' gyűlés, melyben Kérelmet határoztak a' Catholikusok a' felső házhoz azért, hogy ne erősítse-meg az alsó háznak a' Dublini Egyesületnek megtiltatására nézve tett határozását. Itt következik egy darab az O-Connell' beszédéből: —,

„Azért hagytam-el hazámat, familiámat, 's azért szakasztottam félbe Prokuratori foglalatokodásaimat, hogy az Anglusok szemé' elibe terjeszszem az Irlandiai lakosok' szánakozásra méltó állapotját, 's hogy kérjem a' Parlamentumot, hogy halgasson-meg bennünket elébb hogysen ítéletét kimondja réánk. Kérelmem vissza vettetett, 's e' volt az az egész Válasz, a' mit az alsó háztól nyerni tudtam, az az egész Válasz, a' mellyet 7 millió Irlandusoknak, mert ennyire telik ott a' Catholikusok' valóságos száma, megvihaték. Majd meg fogom mondani nekiek, hogy előttök bé-van zárva az Igasság' könyve; és hogy számokra az alsó ház nem egyebet hanem újabb üldözéseket készít. Miigy az Áfrikai rabszolgák' állapotjára jutatódtunk. De nem kell hinni, hogy az Irlandiai népek ezen szakadatlanul tartó megalacsonyítatásnak és elnyomattatásnak magokat örökre alája vessék. (halljuk! halljuk!) Annyi legalább engedtessek-meg, hogy jajgathassunk 's lánczainknak csörgését elnyomójinknak füleiknél hangoztassuk! Már most az Anglus nemzethez járulunk, hogy az igasságot, mellyet tőlünk az ő Képviseleji megtagadtak, tölle magától kérjük! —

„Az 1172-dik esztendőtol fogva, midőn az Anglusok Irlandiára réa ütöttek, ezen szerencsétlen sziget' lakosait, kik a'

közönséges törvények alatt élni kívánnak, mint az erdőknek vad állatait úgy üldözik. I-ső Jákob alatt nagyon kevés pénzfizetési büntetés alatt szabad volt agyon verni egy Irlandus embert, 's a' Fő Prokurátornak erősítése szerént ezen Kaniáli törvény ott még most se' töröltetettel, a' mint is hogy egy hazánkfiának gyilkosa csak három Márk ezüst büntetés fizetésre ítéltetett. Ersébeth Királyné és Cromwell az Usurpátor, mint a' vizet úgy ontották a' vért. II-dik Jákob alatt mi győzedelmeskedtünk: de hát szemlélte valaki ekkor, hogy az erő a' mi kezeinkben lévén, azt Protestáns atyánkfiainak üldözésekre fordítottuk 's azzal vissza élünk volna? Nem. Mi vitéz módon de törvényesen élünk jusainkal. III-dik Wilhelmus nekünk becsületes sőt hasznos békeségkötést ajánlott, és mi azt el is fogadtuk: de azt az akkori időkbéli Eldonok, Liverpoolok, és Peelek megrontották (Ezen szavakra közönséges helybehagyást nyilatkoztatott a' gyűlés). A' Kötés' helyébe egy Büntető-törvényes-könyv adatott, a' melyről azt mondta Montesquieu, hogy véres betűkkel van írva. Ez egy olly törvényes-könyv, melly a' férjet a' feleségétől és a' fiut az atyjától elragadja; sőt, a' mi még több, a' fiut, azért, hogy az Isteni törvént megsérti, megjutalmazza! Te tisztos Öreg! te hijába reménled, hogy napjaidat azon fedél alatt végezheted-el, a' mellyet tulajdon kezeid által építettél. Te hijába reménled, hogy magadat azon gabonával táplálhatod, mellyet kevés földödbe vetettél! mert te Catholikus vagy, és ha a' te fiad öseinek Istenét esküvés által megtagadja, azon szempillantatban Urává leszen Vagyonodnak sőt Személyednek! Szerencsétlen öreg! távozzál-el földedről és eredj az erdőkre meghalni; mert te Catholikus vagy! (Ezen szavakra ismét közönséges megelegetést jelentett a' gyűlés.)

„De hát micsoda bűntettek az Irlandiai Catholikusok? Ők hűségesek maradtak III-dik Györgyhez, midőn ellene az ő Protestáns alattvalói fegyvert fogtak, 's a magok segítségére a' Francia revolutziós embereket meghívták. A' mi Egyesületünk, melly akkor Catholikus Biztosságnak nevezte magát, hathatós buzgóságot bizonyított a' föld népének a' Francia Jakobinusok' mérge ellen való megoltalmaztatására. Minket nem halgatnak-meg, 's az Orangista-Flúb' Nagymesterét bebocsátották az alsó ház' rostélya' elibe, azt a' Nagymestert, kinek esküvése a' 67-dik Soltár' 24-dik versének ezen szavaiból vétetett-ki: „Hogy a' te lábaid ellenségednek vérébe „mártódjanak, 's a' te kutyáidnak nyelve „ellenségeidnek ugyan azon vérét nyalja.“ — De e' nem igaz, így kiáltott-fel valaki a' gyűlés' közepéből. — „Ha nem igaz, így felelt O-Connel, és ha az, a' ki engem' beszédemben meggátolt, megbizonyíthatja, hogy nem igaz, így én örökre le fogok a' Catholikusok' felszabadíttatásának védelmezéséről mondani.“ (ismét helybehagyó kiáltások hallattak).

„Így van a' dolog Uraim, e'képpen végezte szavait O-Connel, ilyenek az Orangista-faktzióknak gondolkodásai: de nem ilyenek a' mieink. Ők nyughatatlankodást gerjesztenek, és boszszuállásra ingerlenek minket: mi ellenben békességet és alábocsátkozást prédikállunk, 's minket megbüntet egy Parlamentumi Akta. Magasztaltatás és dicsősség a' Mindenhatónak, tisztelet a' Királynak!“

Mindjárt azután, hogy az alsó házban Bourdettnek a' Catholikusok' felszabadíttatását tárgyzó Jovallatja Márcz. 1-ső napján az első felolvastatáson által esett, első gondja volt a' Ministereknek egy Biztosságot a' végre kinevezni, hogy azon alapokat vizsgálja és határozza-meg, mellye-

ket a' Catholikusok' felszabadíttatását tárgyzó törvénynek elintéztetésében fundamentomúl kell tenni. A' Biztosság' tagjai, kik ezen fontos tárgynak kidolgozására kinevezettek, ezek voltak: Sir Francis Bourdet, Canning, Plunkett az Irlandiai Királyi Prokurátor, Tierney, Grant, Wynn, Abercromby, Rice, Mackintosh, Newport, Parnell. A' kérdés, melly körül, mint sarak körül, a' vizsgálódás forgott, a' volt, hogy mellyek voltak azok a' megszorító esküvések, mellyeknél fogva a' Catholikusok, ha azokat le nem akarták tenni, némelly hivatalokból 's jusokból kiszorítottak, 's mellyek azok, a' mellyeknek az ő felszabadíttatások után is fenn kell állani. Ezen tekintetekben következő határozásokat tett Márcz. 3-dikán ezen Biztosság: — 1) Az Angliai és Irlandiai Parlamentumoknak bizonyos Aktájik szerint, bizonyos Nyilatkoztatások és Elajánlások kívántatnak mint szükséges feltételek arra, hogy valaki ezen Országban bizonyos hivatalokra léphessen, bizonyos szabadságokkal és jusokkal élhessen; — 2) Ezen Biztosság az Általváltozás (Transsubstantiatio), a' Szenteknek segítségülhívása, Szűz Máriának tiszteltetése, 's a' Misc béli áldozásnak, a' Romai Catholika Szentegyház' módja szerint való véghez vitele ellen kívántatott esküvést, mint csupa speculativumot és Dokmaticumot úgy nézvén, úgy ítélt, hogy ezen esküvésnek az alattvalói és a' polgári kötelességekhez semmi köze nem lévén, ennek megkívánása tovább nem szükséges és ezen esküvést minden tartozkodás nélkül ellehet törteni; — 3) Hanem elé fordul a' felhozott Parlamentumi Aktákban valamelly úgynevezett Suprematiai esküvés is, a' melly elmulasztatlanul szükséges feltétel arra, hogy valaki némelly hivatalokat viselhessen 's bizonyos szabadságokkal és polgári jusokkal élhessen; — 4) 's ugyan ezen esküvésben egy olly Clausula is fordul elé,

melly által kinyilatkoztatódik, hogy semmi külső Fejedelem, Fő Pap, Státus vagy Hatalmasság nem gyakorolhat ezen Országban semmi nemű törvénytévőséget, hatalmat, felsőbbtséget, 's Egyházi vagy Lelki Méltóságot; — 5) Úgy látszik ezen Biztosságnak, hogy a' Király ő Felsége Catholikus alattvalóji néminémű tartózkodással legyenek ezen esküvésben ezen kifejezésre nézve, lelki, és hogy ezen tartózkodásnak elháríttatására nézve jó lenne azon értelmet, a' melyben ezen kifejezést venni kell, Ersébet Királynénak azon Rendelésével, a' melly egy Parlamentomi Akta által megerőssített 's az Anglikána Egyház' 37-dik Czikkelye által megvilágosított, megegyezőleg megmagyarázni, tudniillik e'képpen: „Ezen Orzágnak Királyai valamint a' magok papi ügy világi Alattvalójikat is kormányozni fogják, és minden gonosztévők 's lázszatók ellen a' polgári kardot fogják használni; — 6) A' Biztosság úgy ítélt, hogy a' mondott esküvésnek megmagyaráztatását minden arra megkívántató kivételeknek és eszközöknek követni kell, hogy az Angliai és Skótziai Protestáns-Püspöki (Episcopális) Egyháznak 's Alattvalóknak jusaik és szabadgágaik, az ő tudományaikban, rendtartásaikban, Országlási módjokban 's fenyítékjékben fenntartassanak.“ —

Ezen értelemben kell már most a' Catholikusok' felszabadíttatását illető Javollatnak megkészíttetni 's további veteke-
désék alá vétettetni.

L o n d o n b a valami kedvetlen híreknek kellett Keleti Indiából érkezni, mint hogy az odavaló Kereskedő Társaság' Váltópapírosai egyszerre 7—8 perCentel estek alább. Többféle hírek szárnyaltak a' dologra nézve. A' Calkuttában Nov. 4-dikén kiadatott ujságban ezek írattnak: — „

„Néhány napoktól fogva engedelmesség' jelei kezdették magokat kimutatni azon Seapoy (Indus) gyalog Regimentben, a' melly Barragporéban fekszik, 's a' melynek, Chittagongba kellett volna menni, de Nov. 1-ső napján a' Regimentnek nagy része megtagadta az engedelmességet, 's tisztjeitsok féle megbántásokkal illette. A' tiszttek időt határoztak a' támadóknak, hogy az alatt az engedelmességre vissza térjenek, 's minden eszközök elővételtek, hogy erre őket réá lehessen venni. Ők ellenben megmaradtak feltett czéljok mellett, 's November 2-kán már olly félelmesen kimutatta magát a' támadás, hogy erőszak nélkül alnyomni már lehetetlen vala. E' végre azon reggel egy Batalion, ágyukkal az engedetlen Regimentnek kaszármája megett megállapodván, más két Batalionok elől-ről formáltak egyenes línéát, 's ekkor Neil és Stevenson Oberstereket Kapitány Macannal együtt beküldötte a' Vezér a' támadókhoz, olly meghívással, hogy fegyvereiket mindjárt tegyék-le. Ők nem engedelmeskedtek; erre a' Vezér két puska-lövés által az ágyuzóknak jelt adatott; ezek az ágyuzáshoz azonnal hozzá kezdtek; a' támadók futásra vették a' dolgot, hanem a' Királyi sergek őket üzőbe vetették; sokakat megöltek; másokat elfogtak, a' kik haladék nélkül katona ítélszék elibe állíttatnak. Más két, tudniillik a' 26-dik 's 27-dik Indus Regimentek, mellyek hasonló módon paranksolatot vettek vala a' Csittagong felé való útnakindulásra, engedelmesen viselték magokat. Ennek a' katonai keménységnek kívánt következése lett; a' csendesség telyesen helyre állíttatott. A' Királyi sergekből is elesett két ember.

A' Kent nevű Anglus hajót, melly a' Kelet Indiai kereskedő társaság' tulajdona volt, útjában Márcz. 1-ső napján az a' szerencsétlenség érte a' Biskáyai tenger-öbölben, hogy gyulás történvén rajta, elégett. Mind együtt 637 emberek, kato-

nák, útasok, aszszonyok, gyermekek találtattak rajta, kiknek az a szerentséje volt, hogy Cambria nevű ugyancsak Anglus hajó, a mely Mexico felé folytatta evezését, csak annyira volt a meggyuladott hajótól, hogy annak veszélyt-jelentő lövéseit meghallotta 's azonnal segedelmére sietett. A Kent 10 órakor gyűlt meg 's a Cambria déltájban érkezett-segedelmére, 's ennek lehet köszönni, hogy csak 90 ember veszett oda, a többek mind kifogattattak 's életben maradtak.

O-Konnel Londonban polgári Diplomát nyert.

Brougham Febr. 28-dikán nagy vendégséget adván, több Herczegek 's ezek közt Bourdett 's O-Connel is jelen voltak. A Herczegek 's Lordok közt ezek neveztetnek: Norfolk, Leinster, Dewoushire, Duncannon, Killeen 's többek.

Csak nem megmagyarázhatlan, hogy miért estek néki az Anglus kereskedők olly nagyon a két Indiai szerzemények' felvásárlásának, melly miatt ezek hirtelenül megkezdttek drágodni. Mit gyanítanak, nem tudhatni. Egy társaság a gyapott felvásárlásának esett néki. Ez mind felvásárlotta, a mennyit Angliában eladót talált. Csak Liverpoolban 100,000 bált vásárlott össze; sőt a mi több még Franciaországban is felvásárolta, mind, a mennyit eladtak.

Egy Calcuttai Anglus kereskedőhöz 4 millio font (40 millió forint) Kridát csinált.

É s z a k A m e r i k a.

Forsyth úr ezen Egyesült Státusok' Madridban lévő Követje, hathatós parancsolatot vett az Elölülőtől, hogy haladék nélkül sürgesse a Spanyol Országlószéknél a

Floridák' Archivumának 's a Floridák általengedtetését illető egyéb írásoknak kiadattatását, a mely annyival igasságosabb, hogy ezeknek kiadását a Spanyol Országlószék, az 1821-ben Febr. 22-dikén készült Kötésben megígérte. Ezen Archivum most Cuba szigetén tartatik. Már más versben említettük, hogy a Spanyol Udvar tudára adatta az Északi Amerikai Egyesült Státusoknak, hogy megmásolja a Floridák' általadattatását illető Kötést, ha ezen Státusok a Spanyol Országtól elszakadott Amerikai tartományoknak függetlenségét megesmernék és őket segítenék. Talám ezen környülállás okozta, hogy a Spanyol Udvar már most nem akarja kiadni a Floridai Ok-leveleket.

B é c s.

Nagy Méltóságú Ürményi Ürményi Jó'sef Úr Ó Excellentiáját, a Sz. István M. Királyi Rendje' Nagykeresztesét, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanácsost, Ország Bíróját, T. N. Székes Fejérvármegye Fő Ispányát, a F. Királyi M. Helytartó Tanátsnál Consiliáriust, a Fels. Septemvirális Táblánál Assessort, 's a Tudományok' Pesti Nemzeti Universitásának Elölülőjét, egész fizetéssel nyugodalomra bocsátani 's egyszersmind Státus és Conferenciális Ministerré nevezni — helyébe

Korompai Gróf Brunsvik Jó'sef Úr Ó Excellentiáját, a Sz. István M. Királyi Rendje' Közép-keresztesét, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanácsost, Magyar Királyi Tárnokmestert, T. N. Nograd Vármegye' Fő Ispányát, a F. K. Helytartó Tanátsnál Consiliáriust 's a Fels. Septemvirális Táblánál Assessort, Ország' Bírójává, — helyébe

Cziráki és Dienesfalvi Cziráky Antal Úr Ó Excellentiáját, Arany Sarkantus Vitézt, Cs. K. Kamarást, Valóságos

Belső Titkos Tanátsost, a' F. K. M. Helytartó Tanátsnál Consiliáriust, K. Vice-Kintstármestert, a' Fels. Királyi Magyar Kamara' Vice-Elölülőjét, és T. N. Vasvármegye Fő Ispányi Administrátorát, Magyar K. Tárnokmesterré — helyébe

Vásonkeői Gróf Zichy Károly Úr Ő Excellentiáját, Cs. K. Kamarást, és Valóságos Belső Titkos Tanátsost, a' Közönséges Udvari F. Kamaránál Vice-Elölülőt, s' T. N. Mosony Vármegye' Fő Ispányát, a' F. Udvari Magyar Kamara' Elölülőjévé — helyébe

Báró Perényi Lázár Úr Ő Excellentiáját, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanátsost, úgy a' Fels. Udvari Királyi Magyar Kamaránál eddig volt Tanátsost, ugyan ott Vice-Elölülővé

Revisnyei Reviczky Ádám Úr Ő Excellentiáját, az Austriai Császári Leopold 's Sárdinai Sz. Mórícz és Lázár Rendei Ritteri Keresztesét, Valóságos Cs. K. Titkos Tanátsost és Cs. K. Kamarást, a' Galliczai Kormányozó-Szék eddig volt Vice-Elölülőjét, a' F. Udvari Közönséges Kamara' Vice-Elölülőjévé, méltóztatott Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen kinevezni.

Továbbá méltóztatott Ő Cs. K. Felsége: Nagy Méltóságú Végh János Úr Ő Excellentiáját, a' Sz. István K. Rendje' Középkeresztesét, Arany Sarkantus Vitézt, Cs. K. Kamarást, Valóságos Belső Titkos Tanátsost, a' F. K. Magyar Helytartó Tanátsnál Consiliáriust, T. N. Baranya V. me-

gye' Fő Ispányát, 's az egész Magyar Országai Provincziális Biztosság' Fő Igazgatóját, előbbeni Hivatalának megtartása mellett, Korona Őrzővé

Méltóságos Komori Báró Bedekovich Ferencz Úr Ő Nagyságát, a' Sz. István Királyi Rendje' Középkeresztesét, Arany Sarkantus Vitézt, Cs. K. Kamarást, Státus és Conferentziális Tanátsost, T. N. Békés Vármegye' Fő Ispányát, T. N. Körözs V. megye Fő Ispányává, úgy Komori Méltóságos Báró Bedekovich Lajos Cs. K. Kamarás Úr Ő N. gát, T. N. Zágráb és Várasd V. megye' Tábla Bíróját, a' Dalmátiai Horváth és Tóth Országai Törvényes Tábla' Assessorát, ugyan azon T. N. Körözs V. gye' Fő Ispányi Administrátorává Nemkülönben Méltóságos Láncoz József Úr Ő N. gát, Cs. K. Kamarást és Septemvirális Assessorát, T. N. Békés V. gye Fő Ispányává.

Végezetre Nagyméltóságú Erdődy Gróf Pálffy Fidelis Úr Ő N. gát, Vöröskői Örökös Urat, Cs. K. Kamarást, a' Posoni Királyi Vár Örökös Kapitányát, T. N. Posony V. megye Örökös Fő Ispányát, T. N. Árva V. megye' Fő Ispányává, kegyelmesen kinevezni.

Fő Tisztelendő Krobot János Úr, a' Szabad-mesterségeknek és Philosophiának Doktora, a' Pesti K. Universitátsnál a' nevelés felsőbb tudományának Professora, és a' Philosophiai Karnak Direktora, a' Nyitrai Fő Tisztelendő Káptalannál, Kanonokká neveztetett.

Megjegyzés. — Ha talám valakinek még kedve találna jöni a' M. Kurír' Olvasói közzé való beállásra, Április 1-ső napjától fogva jövő December' végéig rendelést tehet a' tudva lévő módokon B. becsü pénzben 21, ezüst pénzben 8 forintokkal 24 kral.

Igazítás. — Közelébb kijött ujságunknak hátulsó lapján a' Bádeni lottériai nyertes számok közt a' legutolsó, nem 162,16, hanem 162,136.